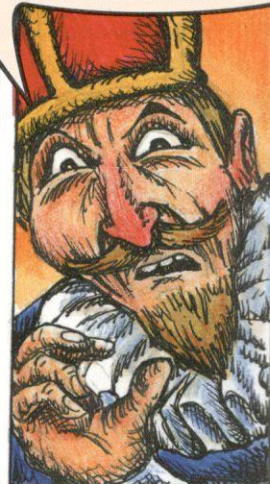

Třicetiletá válka však ještě zdaleka neskončila. Tentokrát zaútočili na císaře silní Švédové spojení se Sasy. Vítězili a císaři nezbylo, než znovu povolal sesazeného Albrechta z Valdštejna. Ten z počátku odmítal, nakonec však nabídku přijal a Švédům se postavil. Nebyl však tak úspěšný jako dřív. Císař nakonec uvěřil udání, že Albrecht chystá zradu, a nechal ho zavraždit. Švédové ovšem nebyli poraženi. Táhlí na Vídeň a zdálo se, že je nic nemůže zastavit. Mezi nimi a Vídní stála jen jediná překážka: město Brno se slabou posádkou.

Zavolejte Valdštejna, honem! Nikdo jiný nás před Švédy nezachrání.

Švédové jdou, utíkejte!

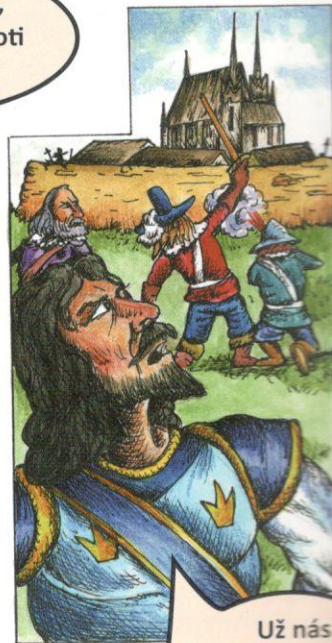
Jsem marod, já už voje-vůdcovat nechci. Ale co mám s vámi dělat...

Valdštejn už není, co býval. A kuje proti nám pikle!

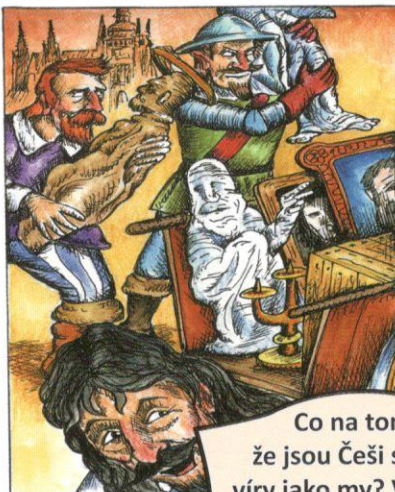

Radši ho necháme zamordovat!

Už nás od Vídně dě jen jakési město Brno. Za tři dny je naše. Do útoku!

Švédové byli sice nekatolíci stejně jako většina Čechů, obsazená území však drancovali jako všechny vítězné armády. Zbídačelému obyvatelstvu už bylo jedno, jaké je kdo víry. Šlo o holý život. Zničená města byla vylištěná, úroda uloupená, šířil se hlad a nemoci. Lidé toužili po míru, ať už bude vítězstvím jedné nebo druhé strany.

Co na tom, že jsou Češi stejné víry jako my? Válka je válka, máme právo na kořist!

Jestli tahle válka neskončí, všichni pomřeme.